

Hvis vi ser på årsagen, så er det jo noget frygtelig vrøvl, at det handler om, at man enten er fattig eller rig. Det har jo ikke noget som helst med det at gøre. Og det kan vi jo se. De, der laver kriminalitet, mangeartede former for kriminalitet, har jo ikke noget med det her at gøre.

Næh, det, det hele handler om, og som gælder for enhver ung, der begiver sig ud i at begynde at lave kriminalitet, er, at de mangler tre væsentlige ting her i livet: De mangler ansvar for sig selv og deres medmennesker, de mangler respekt for sig selv og deres medmennesker, og de mangler forståelsen af, at enhver handling, man foretager sig her i livet, har en konsekvens. Det er det, de mangler.

Og så kan man så stille sig selv spørgsmålet: Når de så i en ung alder, nogle desværre i en alt for ung alder, begiver sig ud i at begå kriminalitet, reagerer systemet så ved at give de unge mennesker disse tre elementer? Næ, tværtimod. For det første skal man være 15 år, før man overhovedet kan få lov til at blive stillet til ansvar for det, man har gjort. Jo, der kan godt blive iværksat nogle sociale foranstaltninger og sådan noget, og det er på en måde også godt nok, kan man sige, men det rækker ikke til klart og tydeligt at sige: Det her vil vi ikke finde os i. Den kriminelle handling, som er begået, har en konsekvens, og nu må vedkommende stå til ansvar for den.

Det, vi skal, er at sikre, at der bliver straffet første gang, og at der bliver straffet hver gang. Men det er klart, at straffen selvfølgelig skal stå i forhold til den unges alder og modenhed og selvfølgelig også i forhold til, hvad det er for en kriminel handling, der er begået. Det er klart.

Vi er i Fremskridtspartiet af den overbevisning, at hvis man får stoppet de unge i tide, så undgår man, at de overhovedet kommer ind på den kriminelle løbebane, og så undgår man, at det udvikler sig til, at de til sidst kandiderer så hårdt til at komme i fængsel, at man er nødt til at sætte dem i fængsel.

Se, det var noget, der ville noget, og hvis man ellers kunne blive enige om det her i Folketinget, så tror jeg, vi kunne nå langt.

Det er klart, at hele den forebyggende indsats, bl.a. i kommunalt regi, hvor det er vigtigt, at børn og unge har mulighed for at få afløb for deres kræfter og deres energi på en positiv måde, den skal man blive ved med, og den skal man gøre meget mere ud af. Men man skal sandelig også stille spørgsmålet: Hvor er forældre-

ne henne? Det er et ret væsentligt spørgsmål at stille.

Lad mig i øvrigt sige med hensyn til den kriminelle lavalder, at dér er jo et forslag, som vi i Fremskridtspartiet har genfremsat her i Folketinget to gange, og det vil sige, at forslaget om at sætte den kriminelle lavalder ned til 12 år i alt har været til behandling her i Folketingssalen tre gange. Og vi er glade for, at der er andre partier, der har adopteret ideen og fremsætter forslaget, for så slipper vi jo for det og kan nøjes med at tilslutte os ideen, i og med at det er vores egen.

Så er der en gruppe tilbage, som jeg synes man taler for lidt om, og det kan godt være, at det er, fordi man i for mange år har været for bange for at tale om den. Men det er et faktum, at når vi taler om andengenerationsudlændinge her i landet, så har vi et ganske alvorligt problem, som alle bør have en interesse i at der bliver gjort noget ved, for på den ene eller på den anden måde er det et problem, som der skal gøres noget ved. Det kan ikke være rigtigt, at de er langt mere kriminelle end tilsvarende danske unge, og det kan ikke være rigtigt, at man ikke sætter mere ind, end man rent faktisk gør.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at hvis det er sådan, at man som udlænding her i landet begår ganske grov kriminalitet, så har man selv bedt om få lov til at forlade landet, og så hjælper vi dem gerne med det.

Men forslaget her fra Venstre og De Konservative er et ganske udmærket oplæg til en videre debat, og det er jo også et beslutningsforslag. Og der er ingen tvivl om, at i Fremskridtspartiet vil vi stemme for beslutningsforslaget og dermed pålægge regeringen at arbejde videre i den retning, som V og K her har skitseret.

Jann Sjursen (KRF):

Beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti er jo et rigtigt lov og ordenforslag. Det er det i hvert fald blevet gjort til her under debatten. Men som jeg vistnok fik anledning til at påpege under behandlingen af et andet såkaldt lov og ordenforslag, synes jeg, forslaget er mere end dét.

Det indeholder tre elementer: for det første et forebyggende element, for det andet spørgsmålet om inddragelse af forældrene og for det tredje spørgsmålet om sanktioner og foranstaltninger over for unge kriminelle.

Jeg synes, de to første elementer er uhyre vigtige at fremdrage i denne debat, så det ikke